

Medicina de Familia. SEMERGEN

<https://www.elsevier.es/semergen>

228/29 - MANEIG DEL MALESTAR PSICOLÒGIC 12 MESOS DESPRÉS D'UNA INTERVENCIÓ

X. Blancafort Sansó^a, G. Muniente Pérez de Tudela^b, M. Peñarrubia-María^c, M. Rubio Valera^d, I. Grau Majó^e, A. Fernández Sánchez^f, M. Araque Pro^g, T. Tovar Velasco^e, A. Moretó Reventós^h y L. Cristel Ferrerⁱ

^aMetge de Família; ^bTreballadora Social; ^cEspecialista en Medicina Familiar i Comunitària; ^dInfermera. CS Roquetes-Canteres. Barcelona. ^eEspecialista en Medicina Familiar i Comunitària. CS Gavà 2. Gavà-Begues. ^fDoctora en Farmàcia; ^gDoctora en Psicologia. Fundació Sant Joan de Déu. Sant Boi de Llobregat. ^hEspecialista en Medicina Familiar i Comunitària. CAP Adrià. Barcelona. ⁱEspecialista en Medicina Familiar i Comunitària. CS Guineueta. Barcelona.

Resumen

Objectius: Mesurar l'efectivitat d'una intervenció formativa sobre els professionals sanitaris d'atenció primària en el maneig del malestar psicològic (MP).

Metodologia: Estudi quasi experimental amb grup control (GC). La intervenció consisteix en un programa de formació específic sobre el maneig del MP i s'avalua mitjançant un qüestionari escrit amb casos clínics.

Resultats: Participen 54 professionals (24 al Grup Intervenció i 30 al GC). El 80% dels participants són dones, el 65% són majors de 45 anys i el 48% són professionals de medicina. No s'observen diferències estadísticament significatives entre grups. En la percepció del núm. de pacients amb MP que veuen a la consulta tampoc s'observen diferències estadísticament significatives entre grups. La major part dels professionals consideren que el perfil majoritari dels pacients que atenen amb MP és una persona de sexe femení nascuda a qualsevol país i de qualsevol edat, però especialment entre 30 i 65 anys. Davant l'exposició de dos casos clínics de MP el número de professionals que reconeixen com a MP almenys un dels casos augmenta de 6 a 9 en el GI. Quan els professionals descarten MP, el diagnòstic més sospitat és distímia. El número de professionals que prescriuria un antidepressiu en almenys 1 dels casos disminueix de 6 a 3 en el GI.

Conclusions: Tot i que s'observen millores en el GI, donada la manca de diferències amb el GC, els resultats no permeten afirmar que la intervenció millori els coneixements, les actituds, ni les habilitats dels professionals sanitaris en el maneig del malestar psicològic.